

عنوان مقاله:

واکاوی قول تفصیلی آخوند خراسانی در دلالت امر به واجب موقت بعد از وقت

محل انتشار:

فصلنامه جستارهای فقهی و اصولی، دوره 2، شماره 3 (سال: 1395)

تعداد صفحات اصل مقاله: 23

نویسندگان:

سیف الله احدی - دانش آموخته دکتری فقه و مبانی حقوق دانشگاه فردوسی مشهد

محمدرضا علمی سولا - استادیار گروه فقه و مبانی حقوق دانشگاه فردوسی مشهد

خلاصه مقاله:

دلالت امر به واجب موقت در خارج از وقت، یک مساله چالشی در میان اصولیان امامیه بوده است؛ به طوری که اکثر علمای اصولی قائلند امر به واجب موقت بر بقاء وجوب بعد از سپری شدن وقت مطلقا دلالت ندارد. در این میان صاحب کفایه، قول تفصیلی؛ مبنی بر دلالت داشتن آن در صورت اطلاق دلیل واجب و عدم اطلاق دلیل مقید و انفصال آن از دلیل واجبرا مطرح نموده است. نگارنده در مقام بررسی موضوع حاضر در پی دفاع از دیدگاه مشهور اصولیان، دیدگاه صاحب کفایه را از جهات متعددی مورد نقد قرار داده است؛ چه آنکه قول ایشان، خلاف تبادل شیء واحد از مقید بوده و مستلزم سد باب حمل مطلق بر مقید است و از سوی دیگر با اقتضای قاعده در تمام قیدها که بازگشت آنها به تقیید اصل مطلوب است، مخالف بوده و با ظهور تقیید در رکن بودن قید در مطلوب و عدم اختلاف بین اهمال یا اطلاق دلیل آن قید، و نیز با وحدت ملاک بین مقام بحث و بحث دلالت دلیل واجب منسوخ بر استحباب، در تنافی خواهد بود؛ لذا اخذ قید به نحو تعدد مطلوب، خارج از مفروض مساله بوده و نگرهی صاحب کفایه قابل نقض و رد است.

کلمات کلیدی:

واجب موقت، امر، وحدت ملاک، قید، تعدد مطلوب

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/877002>

